

Publicerad 2012-12-10 11:12 av Peter Stjerngrim

På väg mot huvudkudden ... igen .. och igen ... och igen ...

intill vad som stundom känns som den eviga övergivenheten ...

Affirmations-processerna är lite för tröga för min smak just nu ...

Måndag morgon 10:35 ...

... försökt sova några timmar

men inte lyckats så bra än ...

Känns inte riktigt som om

jag hittat hem

Trots att jag sägs vara hemma

och att jag har ett hem

som faktiskt finns ...

Men det hem jag minns

att jag en gång haft i mitt liv

finns sedan länge ej kvar

Det tillhör det förgångna

Det som inte längre är

men som en gång var ...

... Det hem jag söker återfinna

och återskapa av resterna

ur det minne

som av det förgångna finns kvar ...

Det förgångna

vilket inte längre är

men som ännu lever kvar

i form av avsaknaden

av de frågor jag ej öppet ställde

Frågorna om varför

livet tog dig ifrån mig

och all min vädjan om

att få tillbaka dig

jag älskade och tyckte om ...

... på undantag

bortom det som är

och var min trygghet fällde ...

Kompensation
har jag förstått
att jag flera gånger om
borde inse att jag redan fått ...

... Men det vare sig är
eller skulle någonsin kunna bli
svaret på min fråga
varför det inte fick förbli vi ...

Jag har gått vidare i mitt liv
men minnet av dig
och den kompensation
livet stundom skänkt mig
får mig att inte någonsin mer
gå med på att kompromissa
med kärleken
för att visa tacksamhet
mot den kompensatoriska verklighet
som jag förväntas acceptera
och förlika mig med
att tillvaron mig försöker ge ...

Ty förutan dig
som verkligen är ämnad för mig
kan jag inte någonsin hitta hem igen ...

... eller känna att det finns ett hem
jag någonsin skulle kunna hitta hem till ...

Det finns ett tomrum i mitt hjärta
och i djupet av min själ
Ett tomrum vilket endast kan fyllas av dig
Den dig som är ämnad för mig

När jag äntligen får möta dig
och känna din närhet och din kärlek
fylla tomrummet inom mig ...

... men också hur jag jämväl
fyller det tomrum du har inom dig

vilket väntar på att få fyllas av
min närhet och kärlek till dig ...

... Då
först då
men inte förr
vet jag att jag
äntligen har hittat hem igen

var jag än befinner mig
i den för stunden aktuella verkligheten

Ty vårt hem
bär vi med oss inom
och vår dörr
leder in till vårt
alldeles egna universum

Ett mycket speciellt rum
vi skapat utifrån det perfekta ögonblick
vilket vi fångade tillsammans
när vi varandra fann ...

Den dag jag så hett efterlängtar
att få uppleva snart med dig
som är ämnad för mig
den dag då all vilsenhet
ensamhet och sorgsen övergiven smärta
en gång för alla ur vårt liv försvann ...

Den dag jag drömmer om
men också inom mig vet
den dag jag finner dig
eller du finner mig
kommer bli bådas vår verklighet ...

... och dagen vi inför framtiden
kommer att föreviga
i takt med den ljuva sinnesfriden
som dagen då
Kärleken över allt annat vann ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten